Orde van dienst 20 september 2026
Pauluskerk Aldtsjerk

Lied 433 (ELB)
1
God die alles maakte de lucht en 't zonlicht blij,
de hemel zee en aarde, zorgt ook voor mij.
2
God die ’t gras gemaakt heeft, de bloemen in de wei,
de bomen, vruchten, vogels, zorgt ook voor mij.
3
God die alles maakte, de maan, de sterrenrij,
als duist’re wolken komen, zorgt steeds voor mij.

Votum en groet

-Lied 8: 1 en 3

Gebed

-Lied 1006

-Liet 823: 1, 2 en 3
1
Jo joegen, Heit, dy’t alles liede,
de minskebern in rike ierde
mei lân en see, mar alderearst
ha Jo it wurd lein op syn lippen
om tusken dream en deistich skrippen
tsjûge te wêzen fan jo Geast.
2
Jo wiisheid en jo wolbehagen
bepale al syn libbensdagen,
wize him wegen om te gean.
As tûzen eangsten him bespringe,
woll’Jo him romte_en frijheid bringe
en hearskje litte oer ’t bestean.
3
Hy leit it wylde dier oan bannen,
besylt de see, bereizget lannen,
graaft him de ierdske skurte yn.
Ja, hy fljocht boppe wolk en winen
om de_alderlêste grins te finen
oant ûnferwachts de dea him fynt.

-Lied 139: 1, 4 en 7
-Lied 19: 1

Schriftlezing Psalm 19: 1 t/m 7

-Lied 19: 2

Overdenking – deel 1

-Lied 19: 3 (Volmaakt is ’s Heren wet)

Overdenking - deel 2

-Liet 919
1
Alle stjerren binne, Hear, yn jo hân besletten,
Jo bewurkje mear en mear langst yn minske-herten!
Och, ús hert wit it net, ’t hat him op jo ljochtte
hege ryk net rjochte.
2
Want de ljochten dy’t wysels oan de himel stelle,
glâns en glinstering foar elts, stjerren, net te tellen, –
al har pracht / wurdt wer nacht, wat him toand’ as
wûnder giet yn tjsuster ûnder.
3
God, is wat nei Jo net heart út jo hannen fallen?
Misse Jo ús wrâld dan net by jo tûzentallen?
Kom dochs wer, / lit ien stjer foar ús eagen blinke,
of wy sill’ fersinke.
4
Kristus, stjer sa klear en wier, ljocht oer alles hinne,
mochten wy fan hein en fier op jo beaken rinne.
Skink ús moed, / ’t is ús goed dat wy, ivich trouwe,
oan jo ryk ús jouwe.

Mededelingen: Bloemengroet en Collectes
Gebeden

-Liet 978
1
Oan Jo beheart, o Hear, de ierde
mei al har deistich wol en wee,
de greiden, bosken en rivieren,
it fêstelân, de wiffe see.
Ja, alles tsjûget dei en nacht
fan jo ûnmjitb’re skeppingmacht.
2
Jo hawwe_it jonge libben roppen,
mids blommen leit it lege grêf.
Jo sinne komt mei ljocht fan boppen
en jout it sied syn libbenkrêft.
En wat wy rispje fan it lân
wurdt brea dat we_ite út jo hân.
3
Yn blommetaal wurdt ús ferhelle
dat God it is dy’t klaaiïng jout.
De fûgels fluitsje en fertelle:
de skepper bliuwt syn skepping trou.
’t Is alles in gelikenis
fan boppe-ierdske heimenis.

Zegen

4
Lit my Jo tabehearre, Heare
en lit my dan de wrâld troch gean
mei iepen eagen, iepen earen
om al jo tekens te ferstean.
Dan is it ierdske libben goed,
de himel sels jout my syn groet.